

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011219
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2114011219.33

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava senátom v zložení JUDr. Dušan Szabó, predseda senátu a Ing. Miloslav Lipovský a Mária Kramárová, prísediaci, v trestnej veci proti obžalovanému W. W. Y., nar. XX.XX.XXXX v B., A. republika, občanovi D. republiky, pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 24. októbra 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný: W. W. Y., nar. XX.XX.XXXX v B., A. republika, občan D. republiky, trvale bytom Z., Y. L. X/XA

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava sp.zn. 1 Pv 786/13/2207-86 zo dňa 11.06.2014 pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

po tom, ako si v období od presne nezisteného času a na presne neustálenom mieste neoprávnene zadovážil balíček prelepený čiernou lepiacou páskou, ktorý obsahoval plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu o hmotnosti 96,82 g (96820 mg) a o priemernej koncentrácii 72,3% hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), ktorý obsahoval 70001 mg absolútneho metamfetamínu, tento prechovával pri sebe až do 03.50 hod. dňa 19.09.2013, kedy bola u neho na základe Príkazu vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave v zmysle § 102 ods. 1 Trestného poriadku vykonaná osobná prehliadka, po tom, ako bol dňa 19.09.2013 v čase o 01.30 hod. na diaľničnom odpočívadle S. pri A. obmedzený na osobnej slobode príslušníkmi Národnej protidrogovej jednotky Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru z dôvodu podozrenia držby omamných a psychotropných látok, kedy v čase obmedzenia osobnej slobody uviedol, že má pri sebe drogy, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí metamfetamín do II. Skupiny psychotropných látok, podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave uvedené množstvo metamfetamínu možno považovať za 1750-7000 obvykle jednorazových dávok drogy, čo podľa vyčíslenia hodnoty uvedeného množstva psychotropnej látky, ktoré vykonala Národná kriminálna agentúra Prezídia Policajného zboru, predstavuje pri približnej cene 7,- Eur až 12,- Eur za jednu dávku metamfetamínu (pri predaji konečnému spotrebiteľovi v Trnavskom kraji v treťom štvrtroku 2013) hodnotu celkovo 12.250,- Eur až 84.000,- Eur a pri približnej cene 30,- Eur až 55, Eur za jeden gram metamfetamínu (pri predaji v Trnavskom kraji v treťom štvrtroku 2013) predpokladaná hodnota predstavuje 2.904,60,- Eur až 5.325,10,- Eur,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/45/2014 zo dňa 02.04.2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia ochranného dohľadu na 2 (dva) roky. (čl. 446-452)

Pokiaľ ide o skutkový stav zistený súdom prvého stupňa pred zrušením jeho prvého rozsudku na základe vykonaného dokazovania, tento bol zistený nasledovne:

Príslušníci policajného zboru - špecialisti Národnej protidrogovej jednotky Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru na základe poznatkov z operatívno-pátracej činnosti získali informácie o tom, že obžalovaný mal na čerpacom stanici S. pri A. prechovávať väčšie množstvo drogy a to metamfetamínu - pervitínu. Obžalovaný bol okrem výpovedí príslušníkov policajného zboru usvedčovaný aj listinnými dôkazmi, najmä zápisnicou o vykonaní osobnej prehliadky obžalovaného, pri ktorej bol zaistený balíček prelepený čiernou lepiacou páskou, ktorý obsahoval plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu o hmotnosti 96,82 g o priemernej koncentrácii 72,3 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), ktorý obsahoval 70.001 mg absolútneho metamfetamínu a odbornými vyjadreniami vypracovanými znalcami Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, z ktorých bolo zistené, že zo zaisteného balíčku metamfetamínu u obžalovaného by bolo možné vyrobiť 1.750-7.000 obvykle jednorazových dávok drogy, čo podľa vyčíslenia hodnoty uvedeného množstva psychotropnej látky, predstavuje pri približnej cene 7,- Eur až 12,- Eur za jednu dávku metamfetamínu hodnotu celkovo 12.250,- Eur až 84.000,- Eur a pri približnej cene 30,- Eur až 55,- Eur za jeden gram metamfetamínu (pri predaji v Trnavskom kraji v treťom štvrtroku 2013) predpokladaná hodnota predstavuje 2.904,60,- Eur až 5.325,10 Eur.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt svojim úmyselným konaním po objektívnej ako i subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Obžalovaný bol zadržaný príslušníkmi Národnej protidrogovej jednotky NAKA, ktorí vykonali služobný zákrok voči obžalovanému na základe operatívnej informácie, ktorá podliehala operatívno-pátracej činnosti v zmysle ustanovení § 38a zákona o policajnom zbore č. 171/1993 Z. z. Obžalovaný bol príslušníkmi policajného zboru vyzvaný, aby v zmysle § 18 zákona o policajnom zbore č. 171/1993 Z. z. preukázal svoju totožnosť. Na základe príkazu vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave bola v zmysle § 102 ods. 1 Trestného poriadku vykonaná osobná prehliadka, po tom, ako bol dňa 19.09.2013 v čase 01.30 hodine na diaľničnom odpočívadle S. pri A. obmedzený na osobnej slobode príslušníkmi Národnej protidrogovej jednotky Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru z dôvodu podozrenia držby omamných a psychotropných látok, ktorým obžalovaný uviedol, že má pri sebe drogy, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania ďalej vyvodil záver, že nie je logická skutočnosť spočívajúca v príchode obžalovaného z F. kvôli dvom dávkam metamfetamínu pre osobnú spotrebu jeho drogovu závislej priateľky. Vykonaným dokazovaním tiež bolo vyvrátené tvrdenie obžalovaného, v ktorom poukazoval na nevedomosť týkajúcu sa objemového množstva látok nachádzajúcich sa v balíku, čo je logicky vyvrátené veľkosťou predmetného balíka, v ktorom a nachádzali drogy. Vo vzťahu k osobe I. či I., na ktorú obžalovaný poukazoval pri svojej obrane v snahe objasnenia skutku obžalovaný nespokupracoval, osobu nekonkretizoval za účelom zistenia jej totožnosti, taktiež zámerne neuviedol heslá PIN kódu do mobilného telefónu, ktorými by pomohol policajným orgánom k zisteniu totožnosti I.. Na základe vykonaných znaleckých posudkov bola tiež preukázaná prítomnosť stôp metamfetamínu na rukách obžalovaného, čo preukazuje skutočnosť, že obžalovaný sa dostal do bezprostredného styku so zadržanou dávkou drog.

Na podklade odvolania obžalovaného Krajský súd v Trnave uznesením sp.zn. 3To/68/2015 zo dňa 22.09.2015 predmetný rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. (čl. 497-499)

Odvolačný súd vo svojom uznesení poukázal na argumentáciu obhajoby, že obžalovaný bol vylákaný do pasce ako i na obhajcom doložené časti výpovedí I. D. a L. D. v inej trestnej veci, ktorý vypovedali v zhode s obranou obžalovaného a poukazovali na skutočnosť, že išlo o políciou vyprovokovanú akciu. Krajský súd v Trnave preto dospel k záveru, že existujú dôvodné pochybnosti o správnosti zisteného skutkového stavu a že je potrebné vykonať všetky dostupné dôkazy na preverenie obrany obžalovaného. Odvolačný súd preto súdu prvého stupňa uložil povinnosť (i) vypočuť v procesnom postavení svedkov I. D. a L. D. na všetky okolnosti skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, ďalej na okolnosti zadržania obžalovaného a spoluprácu svedkov s políciou, (ii) zistiť stav trestného konania voči I. D., (iii) zistiť, akým spôsobom bolo vybavené podanie I. D. voči príslušníkom polície D. L. a L. B. a (iv) opätovne sa zaoberať vyhodnotením zákonnosti jednotlivých úkonov polície, ktoré predchádzali zadržaniu obžalovaného ako aj úkonov v súvislosti s jeho zadržaním a odovzdaním veci.

Súd na základe pokynu odvolacieho súdu doplnil dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Ad výsluch I. D.

Svedkyňa I. D. sa na predvolanie na hlavné pojednávanie nedostavila, jej predvedenie nebolo úspešné, a preto súd využil ustanovenie § 88 Trestného poriadku a nariadil obmedzenie jej osobnej slobody za účelom jej výsluchu. Na základe tohto postupu bola svedkyňa predsedom senátu vypočutá dňa 17.05.2019 (čl. 832-836), pričom jej bol oznámený termín hlavného pojednávania, na ktoré sa dostavila a bola vypočutá aj na hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa I. D. vypovedala, že spolupracovala s políciou, konkrétne s mjr. L. B. a mjr. Mgr. D. L., ktorí mali záujem najmä o osoby cudzincov a chceli niekoho zadržať, potvrdila svoje postavenie informátora polície, pričom k tomuto v nadväznosti na oboznámené uznesenie MV SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Západ ČVS: SKIS-240/OISZ-V-2015 zo dňa 20.08.2015 doplnila, že nemá logiku, aby spolupracovala s políciou dobrovoľne a predhadzovala svojich odberateľov polícii. Urobiť oznámenie na svedkov mjr. D. L. a mjr. Mgr. L. B. svedkyňa poradili príslušníci PZ, ktorí ju zadržali v jej trestnej veci prejednávanej pred Okresným súdom Dunajská Streda a toto oznámenie jej spísal jej obhajca JUDr. R. R. a vec bola medializovaná aj v časopise Plus 7 dní. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný občas chodieval do Bratislavy za účelom kúpy drog, avšak vždy išlo o množstvo max. do 10 kubíkov v hodnote do 400,- Eur, o čom aj menovaných príslušníkov informovala, týmto sa to však zdalo málo a chceli, aby bol obžalovaný zadržaný s väčším množstvom drog. Svedkyňa ďalej vypovedala, že jej vtedajší priateľ L. D. bol pre obžalovaného vo F. a tohto priviezol na ČS v S. na diaľnici D1 v smere z Q. do A., pričom toto miesto vybrali príslušníci PZ. K spolupráci s políciou svedkyňa uviedla, že sa jej polícia vyhrážala väzením, pričom príslušníci PZ jej sľubovali ochranu za to, že s nimi bude spolupracovať. Drogy pre obžalovaného svedkyňa zabezpečila prostredníctvom svojho dodávateľa, dostala ich zabalené v ponožke, v ktorej bol sáčik s drogami a bola tam aj váha a možno aj striekačka, pričom malo ísť o množstvo najmenej 50 gramov a tieto za múrik na parkovisku na ČS umiestnil v jej prítomnosti dodávateľ svedkyne. Svedkyňa na mieste čakala v služobnom aute príslušníkov PZ, pričom na príchod obžalovaného s jej priateľom čakali dosť dlho. Svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaného presvedčila o potrebe prísť do A. s odôvodnením, že v Q. už nebýva. Keď sa obžalovaný dostavil na miesto, svedkyňa mu povedala, že drog je viac a obžalovaný si musí odvážiť, koľko potrebuje, pričom mu oznámila miesto, kde sú drogy uložené s tým, že jej zaplatí za množstvo, ktoré si zoberie, pričom v tom čase svedkyňa pervitín predávala za 40,- Eur za jeden kubík - t.j. jeden dielik v striekačke. Obžalovaný nebol nutnosťou odvážiť si drogy zaskočený, ale divil sa, prečo to má takto robiť, pretože tento spôsob predaja drog medzi svedkyňou a obžalovaným bol neobvyklý, nakoľko v predchádzajúcich prípadoch svedkyňa obžalovanému drogy predala v sáčkoch alebo striekačkách. Svedkyňa potvrdila, že služobný zákrok - zadržanie obžalovaného vykonali svedkovia mjr. Mgr. L. B. a mjr. Mgr. D. L., ktorí s ňou

čakali v služobnom aute. Po príchode obžalovaného na miesto sa s ním svedkyňa stretla na parkovisku mimo dosahu kamier na ČS, čo bola požiadavka príslušníkov PZ. Svedkyňa uviedla, že jej vtedajší druh L. D. o všetkom vedel. K časovým súvislostiam predchádzajúcim zadržaniu obžalovaného svedkyňa vypovedala, že o tejto akcii policajti vedeli 2-3 mesiace vopred a vedeli, že obžalovaný si chodí ku svedkyni kupovať drogy, pričom so skutočnosťou, že príde v poslednom prípade na Slovensko vedeli celý deň vopred a tento konkrétny deň označili príslušníci PZ, pretože svedkyňa s obžalovaným počas dňa priebežne komunikovala a komunikáciu priebežne oznamovala aj príslušníkom PZ. Boli to príslušníci PZ, ktorí svedkyni povedali, aby obžalovaného nechala 2-3 krát drogy kúpiť s tým, že následne ho zadržia. Svedkyňa uviedla, že to bola ona, ktorá v poslednom prípade iniciovala kúpu drog, avšak zároveň doplnila, že obžalovaný kúpu drog nikdy neodmietol, pričom obžalovaný si drogy kupoval pre seba a svoju priateľku a svedkyňa predpokladá, že aj do svojho podniku, v ktorom v tom čase pracoval. Na otázku, prečo by si niekto z Viedne chodil drogy kupovať na Slovensko svedkyňa uviedla, že drogy boli na Slovensku lacnejšie. Svedkyňa tiež vypovedala k prípadu svedka M. S., pričom potvrdila skutočnosť predchádzajúce zadržaniu tohto svedka zhodne s tým, ako vypovedal tento svedok. (čl. 848-851)

Skutočnosti uvádzané I. D. v konaní pred Okresným súdom Trnava pritom korešpondujú aj s jej výpoveďami v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Dunajská Streda pod sp.zn. 4T/176/2015, a to konkrétne s obsahom Zápisnice o výsluchu menovanej v procesnom postavení obvinenej zo dňa 03.07.2015, kde vypovedala o nútenej spolupráci s príslušníkmi PZ (čl. 15-18 pripojeného spisu), ďalej s obsahom Zápisnice o výsluchu menovanej v procesnom postavení obvinenej zo dňa 02.07.2015, kde vypovedala o nútenej spolupráci s príslušníkmi PZ a ako príklad uviedla osobu M. S., ktorého políciou „dohodila“ (čl. 76-85 pripojeného spisu) a tiež s obsahom Zápisnice o výsluchu menovanej v procesnom postavení obvinenej zo dňa 04.08.2015, kde vypovedala o vyprovokovanej akcii týkajúcej sa obžalovaného, pričom označila aj svojho vtedajšieho druhu L. D. ako osobu, ktorý by potvrdil ňou uvádzané skutočnosti (čl. 86-96 pripojeného spisu).

Ad výsluch L. D. a ďalších svedkov

Svedok L. D. vypovedal, že I. D. ho poslala do Viedne po obžalovaného, pričom svedok sa obžalovaného a aj jeho priateľku priviezol na Slovensko. Po ceste sa zastavili v Bratislave, kde k nim do auta pristúpila I. D. a tá povedala, že majú ísť do A.. Svedok oboch priviezol na parkovisko pri čerpacej stanici pri S., kde I. D. s obžalovaným vystúpili, niekam odišli, pričom za chvíľu sa I. D. vrátila k autu sama a svedkovi povedala, že obžalovaného zadržali policajti a svedok nevidel, že by I. D. po návrate k autu mala pri sebe nejaký väčší obnos peňazí. Na otázku obžalovaného pripustil, že s odstupom času sa môže myliť a po I. D. sa po ceste do A. nemuseli zastaviť. Svedkovi I. D. povedala, že na ňu policajti tlačili a musela pre obžalovaného pripraviť väčšie množstvo drogy. Svedok potvrdil, že I. D. bola dílerkou drog ako i to, že obžalovaný si na Slovensko prišiel po pervitín možno za 50-100,- Eur, určite nie za viac. K spolupráci I. D. s políciou svedok uviedol, že táto spolupracovala s NAKA, pričom polícia na ňu tlačila, že keď nebude spolupracovať, pôjde do väzenia, pričom takto mala I. D. spolupracovať s políciou pri viacerých prípadoch. Svedok nevidel služobný zákrok polície voči obžalovanému, a teda k jeho zadržaniu sa bližšie vyjadriť nevedel. Svedok potvrdil, že po zaparkovaní auta na parkovisku pri ČS mu I. D. telefonovala, aby preparkoval inam, avšak k dôvodu prečo ho o to žiadala sa vyjadriť nevedel. (čl. 801-803)

Svedok M. S. vypovedal, že má vedomosť o tom, že I. D. bola dílerkou drog, tieto predávala a dávala ľuďom zatvárať, aby mohla ďalej predávať a mať voľný priestor, pričom ju chránili svedkovia mjr. Mgr. L. B. a mjr. Mgr. D. L.. Svedok s I. D. spolupracoval, avšak potom, ako sa dozvedel o jej spolupráci s políciou túto spoluprácu ukončil. Následne sa však ulakomil na jej vyššiu ponuku za dodávku pervitínu. I. D. ho požiadala o zabezpečenie pervitínu, tento jej svedok išiel priviezť, avšak I. D. ho SMS správou navigovala späť domov, že sa po drogy zastaví nejaký jej známy, namiesto ktorého svedka pred domom čakali „kukláči“. Svedok má vedomosť o prípade obžalovaného len z časopisu Plus 7 dní. (čl. 804-805)

Skutočnosti uvádzané svedkami L. D. a M. S. pred Okresným súdom Trnava korešpondujú s ich výpoveďami v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Dunajská Streda pod sp.zn. 4T/176/2015, a to konkrétne s obsahom Zápisnice o výsluchu svedka M. S. zo dňa 29.04.2015, kde tento svedok vypovedal o spolupráci I. D. s políciou ako aj o tom, akým spôsobom ho menovaná „podhodila“ polícii (čl. 108-112 pripojeného spisu), ďalej s obsahom Zápisnice o výsluchu svedka M. S. zo dňa 08.09.2015, kde

tento svedok zopakoval svoju predchádzajúcu výpoveď (čl. 146-151 pripojeného spisu), ďalej s obsahom Zápisnice o výsluchu svedka I. D. zo dňa 04.09.2015, kde sa tento svedok vyjadroval k okolnostiam prípadu obžalovaného, jeho príchodu na územie SR a jeho následnému zadržaniu ako i k spolupráci I. D. s políciou (čl. 138-142 pripojeného spisu).

Na tomto mieste súd uvádza, že v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Dunajská Streda pod sp.zn. 4T/176/2015 vypovedal v procesnom postavení svedka aj obžalovaný, pričom obsah jeho výpovedí korešponduje s jeho obranou v konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava, a to konkrétne Zápisnica o výsluchu svedka W. W. Y. zo dňa 27.04.2015 (čl. 102-107 pripojeného spisu) a Zápisnica o výsluchu svedka W. W. Y. zo dňa 01.12.2015 (čl. 198-203 pripojeného spisu)

Ad trestné konanie voči I. D.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 4T/176/2015 vyplynulo, že I. D., nar. 17.09.1978 bola rozsudkom menovaného súdu sp.zn. 4T/176/2015 zo dňa 10.06.2016 uznaná vinnou zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, za čo jej bol uložený okrem iného trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 5 (päť) rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu. Podstata skutku I. D. spočívala v tom, že od presne nezistenej doby roku 2014 do 02.00 hod. dňa 01.07.2015 si zadovážila pervitín (metamfetamín) za účelom jeho ďalšej distribúcie konečným spotrebiteľom, ktorý neoprávnene prechovávala u seba ako aj na ďalších nestotožnených miestach.

Ad podanie I. D. na príslušníkov PZ

Pokiaľ ide o podanie I. D. ohľadne podozrenia zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona na príslušníkov PZ p. mjr. D. L. a p. mjr. L. B. z uznesenia MV SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Západ ČVS: SKIS-240/OISZ-V-2015 zo dňa 20.08.2015 vyplynulo, že podanie I. D. bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

Z odôvodnenia predmetného uznesenia ďalej vyplynulo, že I. D. spolupracovala s menovanými príslušníkmi PZ a bola vedená ako informátor, pričom z komunikácie medzi I. D. a príslušníkmi PZ na sociálnej sieti N. vyplynulo, že stretnutia vyvolávala najmä I. D., pričom táto podávala informácie o osobách, vozidlách, telefónnych číslach a objektoch a zo samotnej komunikácie je zrejmé, že I. D. sama vyvíjala úsilie o podávaní informácií. Vyšetrovateľ PZ poukázal na skutočnosť, že I. D. informácie o tom, že mala byť príslušníkmi PZ nútená k spolupráci pod hrozbou jej uväznenia uvádzala ako obranu proti svojmu zadržaniu pri drogovej trestnej činnosti. Tvrdenia I. D. tak ostali v polohe tvrdení proti tvrdeniam príslušníkov PZ, ktorí zhodne uvádzali, že I. D. do spolupráce s políciou nikdy nenútili. Vyšetrovanie teda neprinieslo zistenie takých skutočností, ktoré tvrdila resp. uvádzala I. D., z čoho bolo potom preukázané, že príslušníci PZ konali v zmysle zákona. (čl. 643-645)

Ad zákonnosť zadržania obžalovaného

Súd po zrušení rozsudku odvolacím súdom opätovne vypočul príslušníkov PZ, ktorí zadržali obžalovaného, pričom z ich výpovedí vyplynuli nasledovné skutočnosti:

Svedok mjr. Mgr. L. B. vypovedal, že služobný zákrok bol vykonaný na čerpacej stanici P. na diaľnici D1 na základe operatívnej informácie získanej asi 1-2 hod. pred zákrokom, že na túto ČS má prísť občan D. republiky, ktorý má mať pri sebe drogy. Na ČS bol vykonaný služobný zákrok, ktorý vykonali mjr. L. L. Karas spolu s mjr. Mgr. D. L. a ďalšími dvoma kolegami potom, ako spozorovali osobu podozrivého, ktorý sa podobal na obžalovaného, pričom v tejto súvislosti doplnil, že zasahujúci príslušníci PZ mali

k dispozícii fotografiu obžalovaného ad D. kolegov, pričom totožnosť obžalovaného zisťovali už pred rokom, nakoľko informácie o obžalovanom mali už skôr, len nevedeli, či na územie SR chodí kupovať alebo predávať drogy. Obžalovaný bo zadržaný v zadnej časti parkoviska pri ČS a pri zadržaní bol dotazovaný kto je a čo má pri sebe, pričom sa vyjadril, že má pri sebe „drogen“. Akonáhle príslušníci zistili, že hovorí po nemecky, zistili jeho totožnosť a eskortovali ho na Okresné riaditeľstvo PZ, kde si ho prevzal vyšetrovateľ. O osobe I. D. svedok uviedol, že táto bola v operatívnom záujme národnej protidrogovej jednotky a medzičasom bola aj odsúdená za drogovú trestnú činnosť. Svedok poprel, že by I. D. bola pri zákroku zadržania obžalovaného a poprel aj to, že by I. D. spolu s kolegom mjr. D. L. priviezol v služobnom motorovom vozidle na ČS pred zákrokom zadržania. Svedok sa nevedel vyjadríť, ako sa obžalovaný dopravil na ČS a potvrdil, že na mieste zadržania sa nenachádzalo žiadne vozidlo s ev. číslami D. republiky. Na návrh obhajcu bola prečítaná časť zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 14.11.2013, kde svedok vypovedal o okolnostiach priebehu zadržania, pričom z jeho výsluchu v prípravnom konaní vyplynulo, že obžalovaného sa výslovne na drogy spýtal kolega svedka - mjr. L.. D. L., teda že obžalovaný sám o drogách nehovoril. (čl. 110-111) Svedok rozpor vysvetlil tak, že obžalovaný na otázku „was ist das“ odpovedal, že „drogen“. (čl. 795-798)

Svedok mjr. L.. D. L. vypovedal v podstate zhodne ako svedok mjr. L.. L. B. a potvrdil, že o páchaní trestnej činnosti obžalovaného mali príslušníci operatívy vedomosť asi jeden a pol roka pred zadržaním obžalovaného a doplnil, že obžalovaný mal pri sebe aj váhu na váženie drog. Obžalovaný si mal na Slovensku drogy zadovažovať, následne ich prevážať do D. a tam distribuovať. Svedok sa ďalej vyjadril, že v čase zadržania mali príslušníci PZ pri sebe všetky poučenia aj v nemeckom jazyku a potvrdil, že obžalovaného sa pri zadržaní pýtali, či má pri sebe drogy, na čo obžalovaný reagoval kladne. Svedok sa nevedel vyjadríť k tomu, ako sa obžalovaný dostal z D. na ČS. (čl. 798-800)

Keďže obaja príslušníci PZ sa v rámci svojich výsluchov odvolali na povinnosť zachovávať mlčanlivosť o utajovaných skutočnostiach, súd na základe návrhu prokurátora požiadal p. ministerku vnútra SR o oslobodenie menovaných svedkov od povinnosti zachovávať mlčanlivosť (poz. podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností ako i podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore), pričom títo svoje výpovede doplnili o nasledovné skutočnosti:

Svedok mjr. L.. L. B. vypovedal, že informátorom v tomto prípade bola aj I. D., ktorá operatívne poskytla informácie o osobe obžalovaného vrátane telefónneho čísla a potvrdila, že chodí na Slovensko za účelom obchodovania s drogami, ktoré následne predáva na diskotékach vo F.. I. D. operatívne poskytla informácie na prelome rokov 2011-2012, pričom príslušníci PZ za účelom stotožnenia osoby obžalovaného žiadali kolegov z D. republiky o pomoc a takto došlo aj k stotožneniu osoby obžalovaného. Pokiaľ ide o operatívnu informáciu, na základe ktorej došlo k zadržaniu obžalovaného, túto operatívne poskytol p. B., ktorý bol drogovou závislou osobou, pohyboval sa v drogovom prostredí mesta P. a ktorý je toho času už po smrti. K časovým súvislostiam svedok uviedol, že operatívnu informáciu od p. B. dostali buď ráno alebo poobede, pričom svedok sa nevedel vyjadríť k tomu, odkiaľ p. B. pozná osobu obžalovaného. Svedok zároveň potvrdil, že p. B. nebol vedený ako informátor polície a nevedel sa vyjadríť k tomu, prečo by p. B. mal políciu upozorňovať na obžalovaného. Svedok opakovane poprel, že by sa pred zadržaním obžalovaného I. D. nachádzala v služobnom vozidle polície. (čl. 871-872)

Svedok mjr. L.. D. L. vypovedal zhodne so svedkom mjr. L.. L. B. a súdu predložil svoj pracovný zošit, do ktorého si v inkriminovanom období značil informácie od osôb spolupracujúcich s políciou, pričom v tomto zošite má uvedené meno „W.“ s telefónnym číslom tejto osoby ako aj kópiu informácie od rakúskych kolegov s osobnými údajmi obžalovaného a fotografiami tváre obžalovaného spredu a z oboch profilov. Svedok potvrdil, že informácie o osobe obžalovaného operatívne poskytla I. D.. Svedok ďalej uviedol, že operatívne informácie o obžalovanom dostali veľmi krátko pred zadržaním obžalovaného, max. jednu hodinu. (čl. 872-873)

Z kópie pracovného zošita predloženej svedkom mjr. L.. D. L. vyplynulo, že v tejto je uvedené meno „W.“ s tromi tel. číslami a poznámkou „A. v D.“. (čl. 885)

Z kópie informácie o obžalovanom, ktorú operatívne predložil rakúska strana vyplynulo, že táto informácia je zo dňa 16.01.2012, obsahuje osobné údaje obžalovaného a tri jeho fotografie, a to z čelného pohľadu a z oboch profilov. (čl. 884)

Ďalšie dokazovanie po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa

Zo Zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody obžalovaného vyplynulo, že tento bol zadržaný dňa 19.09.2013 podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku, pričom jeho osobná sloboda bola obmedzená na diaľničnom odpočívadle S. na diaľnici D1 o 01.30 hod.. U obžalovaného bola podľa § 99 ods. 4 a § 102 ods. 4 Trestného poriadku vykonaná osobná prehliadka, ktorú vykonali svedkovia mjr. L.. L. B. a mjr. L.. D. L., pričom pri prehliadke bola nájdená hotovosť vo výške 438,72 Eur. (čl. 18)

Z uznesenia Okresného súdu Trnava sp.zn. 0Tp/88/2013 zo dňa 21.09.2013 vyplynulo, že obžalovaný bol vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku so započítaním od 19.09.2013 od 01.30 hod.. (čl. 26-28)

Zo Zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky vyplynulo, že táto bola vykonaná dňa 19.09.2013 na základe príkazu vyšetrovateľa zo dňa 19.09.2013, pričom pri jej vykonávaní obžalovaný uviedol, že má priateľku, ktorá je závislá na drogách, pričom obžalovaný chodí 1 alebo 2x za týždeň pre „piko“ od osoby menom I., pričom takto chodí asi jeden mesiac. Obžalovaný po výzve vydal dve veci, jednu zabalenú v čiernej ponožke a druhú v sivom vrecku, pričom sa vyjadril, že nevie, čo v nich je. Pri osobnej prehliadke obžalovaného bol prítomný aj tlimočník. (čl. 140-141)

Zo Zápisnice o vydaní veci vyplynulo, že obžalovaný dňa 29.10.2013 na základe výzvy podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal dotykový telefón zn. Samsung so SIM kartou, pričom pred vydaním veci bol poučený o jeho práve neprispievať ničím k svojmu obvineniu, a teda aj o jeho práve odoprieť vydanie veci. (čl. 142-143)

Z príkazu Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/68/2015 zo dňa 22.09.2015 a z hlásenia zmien ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 22.09.2015 vyplynulo, že obžalovaný bol z väzby prepustený dňa 22.09.2015. (čl. 482, čl. 490)

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento na území SR doposiaľ nebol súdne trestaný. (čl. 870)

Súd na hlavnom pojednávaní stranám predložil postupom podľa § 270 ods. 1 Trestného poriadku aj veci, ktoré obžalovaný vydal pri jeho osobnej prehliadke, a to mobilný dotykový telefón čiernej farby zn. Samsung, čiernu ponožku zn. Tommy Hillfigger so zvyškom čierneho plastového obalu a s prázdny plastovým vreckom s tlakovým uzáverom a šedé puzdro na zips obsahujúce 3 prázdne zatavené plastové striekačky o objeme 2 ml a čiernu digitálnu váhu zn. DIPSE PSN. (čl. 874)

Odôvodnenie výroku oslobodenia spod obžaloby

Doplnením dokazovania v zmysle pokynu odvolacieho súdu bolo preukázané, že I. D. bola informátorom polície, čo dokazuje nielen jej výpoveď a výpoveď L. D., ale aj výpoveď svedkov mjr. L.. L. B. a mjr. L.. D. L., ktorí ako príslušníci PZ jej postavenie informátora polície potvrdili. I. D. bola dílerkou drog, čo vyplýva nielen z jej výpovede, ale aj výpovede svedkov L. D. a M. S., pričom túto skutočnosť potvrdzuje aj rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 4T/176/2015 zo dňa 10.06.2016. I. D. teda drogy predávala a mohla drogy predať aj obžalovanému.

Súd sa zaoberal aj otázkou vierohodnosti I. D. ako osoby s kriminálnou minulosťou, pričom dospel k záveru, že jej výpoveď je nutné v podstatných okolnostiach týkajúcich sa prejednávaneho prípadu považovať za vierohodnú. Súd poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že obrana obžalovaného v celom priebehu konania bola konzistentná a nemenná v tom, že si na Slovensko prišiel zadovážiť drogu - pervitín, avšak nie v takom množstve, aké vydal po jeho zadržaní, pričom túto si mal zadovážovať aj v predchádzajúcich prípadoch od osoby menom I., ktorá bola v priebehu hlavného pojednávania stotožnená ako I. D.. Obžalovaný takto vypovedal dňa 21.09.2013 (čl. 29-31) ako aj dňa 29.10.2013 (čl.

28-33), pričom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.08.2014 sa predmetných výpovedí pridržiaval (čl. 336). Súd bral pritom do úvahy možnosť, že obrana obžalovaného môže byť len účelová a vopred pripravená pre prípad, že by ho s pervitínom zadržali, čo sa napokon aj stalo. Prípad obžalovaného je však špecifický v tom, že obžalovaný sa nesnažil brániť len všeobecným poukazom na jeho záujem zadovážiť si menšie množstvo drogy, ale aj označil osobu, ktorá mu mala drogy zadovážiť a takáto osoba - I. D. skutočnosti uvádzané obžalovaným aj potvrdila.

Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že I. D. o prípade obžalovaného vypovedala v jej trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Dunajskej Strede v procesnom postavení obvinenej nezávisle od osoby obžalovaného a jej výpoveď korešponduje tak s výpoveďou obžalovaného ako aj s výpoveďou L. D., ktorý vypovedal k tomu, ako sa obžalovaný dňa 19.09.2013 dostal na parkovisko pri ČS na diaľnici D1 pri S.. Na tomto mieste pritom súd podotýka, že v čase výpovedí I. D. v jej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda bol obžalovaný stále vo väzbe, a preto pravdepodobnosť, že sa I. D. s obžalovaným dohodli na rovnakých výpovediach je minimálna, ak nie nulová.

Súd navyše nezistil žiadnu možnosť resp. spôsob, akým by sa I. D. dozvedela o takých podrobnostiach prípadu obžalovaného (t.j. ako sa dostal na Slovensko, kde bol zadržaný, čo dobrovoľne vydal atď.), t.j. odkiaľ by mohla mať informácie, ktoré by mal mať len obžalovaný a orgány činné v trestnom konaní, z čoho potom vyvodil záver, že na prejednávanej príhode musela byť aj osobne zainteresovaná.

Vierohodnosť výpovede I. D. pritom nespochybňuje ani uznesenie MV SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Západ ČVS: SKIS-240/OISZ-V-2015 zo dňa 20.08.2015, pretože to len konštatuje existenciu dvoch protichodných tvrdení, a to tvrdenia I. D. o jej spolupráci s príslušníkmi PZ pod nátlakom - hrozbou väzenia a tvrdenia príslušníkov PZ, ktorí tvrdenia I. D. popierajú. Pokiaľ aj inšpekčii bola predložená facebooková komunikácia medzi I. D. a príslušníkmi PZ, potom v tejto hľadať pokyny príslušníkov PZ adresované I. D. smerujúce k „predhodeniu“ nejakej osoby polícii sa javí byť naivné, pretože takéto pokyny by sa nikdy neobjavili vo forme, po ktorej by ostala nejaká stopa.

Svedkovia mjr. L.. L. B. a mjr. L.. D. L. potvrdili, že prvotné informácie o obžalovanom získali práve od I. D., ktorá ich na osobu obžalovaného upozornila ešte na prelome rokov 2011 až 2012, čo tiež potvrdzuje vierohodnosť tvrdení tejto svedkyne. Označení svedkovia vedeli, že obžalovaný si na Slovensku zabezpečuje u I. D. drogy, pretože im to táto povedala a dokonca im poskytla aj telefónne číslo na obžalovaného, čo potvrdili obaja svedkovia a čo bolo potvrdené aj pracovným zošitom predloženým svedkom mjr. L.. D. L. na hlavnom pojednávaní, kde sú meno obžalovaného a aj jeho telefonický kontakt skutočne uvedené. Svedkovia mjr. L.. L. B. a mjr. L.. D. L. navyše poznali aj osobné údaje obžalovaného ako aj jeho podobizeň, a to minimálne od 16.01.2012, kedy získali informácie o obžalovanom od kolegov z Rakúskej republiky. Pôvodné tvrdenia týchto svedkov o operatívnej informácii získanej v krátkom časovom predstihu, že obžalovaný sa bude dňa 19.09.2013 nachádzať na parkovisku pri ČS S. sa tak javia ako nevierohodné nehovoriac o tom, že osoba akéhosi pána B., od ktorého táto operatívna informácia mala pochádzať a ktorý má byť navyše už po smrti, vierohodnosť ich výpovedí nepodporuje, skôr spochybňuje.

Podľa § 38a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore (1) Operatívno-pátracia činnosť je systém spravidla utajených, spravodajských opatrení vykonávaných Policajným zborom na účely predchádzania, zamedzovania, odhaľovania a dokumentovania trestnej činnosti a zisťovania jej páchatelov, zabezpečovania ochrany určených osôb a strážených objektov, technicky chránených objektov, zabezpečovania a poskytovania ochrany a pomoci ohrozenému svedkovi a chránenému svedkovi, ochrany štátnej hranice a vypátrania osôb a vecí.

Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore (1) Prostriedkami operatívno-pátracej činnosti sa na účely tohto zákona rozumejú sledovanie osôb a vecí, monitorovanie osôb a dopravných prostriedkov, kontrolovaná dodávka, 18a) kriminálne spravodajstvo, používanie krycích dokladov, nástrahová a zabezpečovacia technika a využívanie osôb konajúcich v prospech Policajného zboru, objekty a miesta používané pod legendou a predstieraný prevod vecí.

Podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nie je dôvod na postup podľa § 197 ods. 1 alebo 2, policajt začne trestné stíhanie bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného

oznámenia, ak ho treba doplniť. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajť trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté trestné stíhanie. O začatí trestného stíhania policajť upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Policajť doručí také uznesenie prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

Podľa § 199 ods. 2 Trestného poriadku (2) Policajť postupuje primerane podľa odseku 1, ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie inak ako z trestného oznámenia.

Súd zastáva názor, že aplikácia ustanovení zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore prichádzala do úvahy len do tej doby, pokým Policajný zbor nezískal informácie o trestnej činnosti aspoň v takom rozsahu, aby bolo možné začať trestné stíhanie podľa Trestného poriadku. Ako však bolo vykonaným dokazovaním preukázané, príslušníci PZ o konkrétnej trestnej činnosti a navyše aj o tom, kto túto trestnú činnosť pácha mali najneskôr 16.01.2012, kedy od rakúskych kolegov získali informácie, umožňujúce im stotožnenie osoby „W.“ s osobou obžalovaného. Svedkovia mjr. L.. L. B. a mjr. L.. D. L. teda vedeli, že niekto na území SR pácha drogovú trestnú činnosť (zadovažuje si drogy), vedeli od koho si drogy zadovažuje (I. D.) a že touto osobou je práve obžalovaný, o ktorom dokonca aj vedeli, ako vyzerá.

V danom prípade preto podľa názoru súdu malo byť podľa ustanovenia § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a všetky ďalšie úkony mali byť vykonávané podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, najmä podľa jeho V. hlavy - Zabezpečovanie informácií. Pokiaľ sa tak v prípade obžalovaného nestalo a vykonaným dokazovaním má súd za preukázané že nie, potom zadržanie obžalovaného na parkovisku pri ČS S. na diaľnici D1 nemôže byť v súlade so zákonom, pričom zaoberať sa tým, či a ako bol obžalovaný pri obmedzení jeho osobnej slobody poučovaný a či vydanie vecí po jeho zadržaní bolo v súlade so zákonom je bezpredmetné. Na tomto mieste sa preto súd obmedzí len na konštatovanie, že ak by zadržanie obžalovaného malo byť v súlade so zákonom, potom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný pri osobnej prehliadke vydal pervitín v súlade s Trestným poriadkom a tento úkon ako taký (nezohľadňujúc udalosti, ktoré mu predchádzali) zákonu neodporuje a rovnako tak neodporuje zákonu ani vydanie mobilného telefónu obžalovaným na základe výzvy podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku.

Pri posudzovaní prípadu obžalovaného celkom logicky vyvstala otázka, že ak obžalovaný páchal trestnú činnosť, prečo ho neuzať vinným aspoň zo spáchania trestného činu - zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona, keď je jasné, že tento si pervitín zadovážil a až do jeho zadržania ho aj prechovával.

Pri odpovedi na uvedenú otázku je potrebné sa venovať judikatúre pojednávajúcej o policajnej provokácii a záverom z nej vyplývajúcim, pričom základným východiskom je, že obžalovaný si od I. D. zadovážoval drogy - pervitín, a teda páchal drogovú trestnú činnosť, pričom k jej páchaniu ho nikto nenavádzal a ani nenútil. Pokiaľ však orgány činné v trestnom konaní trestnú činnosť obžalovaného chceli dokumentovať, potom tak mali robiť spôsobom, aby trestnú činnosť obžalovaného žiadnym spôsobom neovplyvňovali.

Podľa nálezu Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 4185/16 zo dňa 19. marca 2018 (pozn. - voľný preklad) ústavnoprávnu relevanciu nadobúdajú až také postupy policajných orgánov, ktoré prekračujú únosnú mieru aktivity, ktorá je daná na jednej strane jej cieľom - prispieť k odhaleniu páchatel'a trestného činu resp. dokázať trestnú činnosť a na druhej strane požiadavkou, aby sa policajné orgány aktívne samy nepodieľali na jej iniciovaní, podnecovaní či rozvíjaní. Ide o to, aby konanie príslušného policajta (prípadne aj súkromnej osoby riadenej či inštruovanej políciou), hoci nutne predstavuje jeden z dielčích elementov celkového priebehu udalostí, nebolo stotožniteľné ako určujúci či podstatný prvok trestného činu. (pozn. - predmetné rozhodnutie sa týkalo použitia agenta)

Ďalej podľa rozhodnutia ESLP č. 18757/06 zo dňa 04.11.2010 (Bannikov proti Rusku) je treba odlišovať na jednej strane vyprovokovanie trestného činu a na strane druhej použitie legitímnych utajovaných techník v priebehu vyšetrovania trestných činov, pretože použitie týchto techník nemôže samo o sebe znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, avšak musí byť udržiavané v jasných medziach práve s ohľadom na nebezpečie policajnej provokácie.

Dôležitý prvok pasivity policajných orgánov pri prebiehajúcej trestnej činnosti, aby nedošlo k podnecovaniu ku spáchaniu trestného činu závažnejšieho či vo väčšom rozsahu, než páchateľ sám zamýšľal, ESLP zdôraznil tiež v rozhodnutí vo veci Y. proti Chorvátsku č. 47074/12 zo dňa 23.11.2017.

Podľa rozhodnutia ESLP vo veci A. proti Portugalsku (rozsudok zo dňa 09.06.1998, č. 25839/94) konanie policajtov prekročilo hranicu činnosti tajných agentov, keď sa neobmedzili na čisté pasívne sledovanie trestnej činnosti p. A. de K., ale vyvíjali na neho vplyv za účelom iniciovania trestného činu. Agenti vyprovokovali trestný čin, pretože nič nenaznačuje, že trestný čin by bol spáchaný aj bez ich intervencie. ESLP tak dospel k záveru, že konanie policajtov prekročilo medze činnosti infiltrovaných agentov a vyprovokovalo trestný čin.

Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19.09.2012 sp.zn. 5Tdo/58/2012 rozlišuje medzi policajnou provokáciou, za ktorú považuje zámerné, aktívne podnecovanie alebo navádzanie, či iné iniciovanie spáchania trestnej činnosti u druhej osoby, ktorá by inak protiprávne nekonala a skrytou reakciou polície, za ktorú považuje sledovanie zistenia skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchateľa trestného činu, zabezpečenie dôkazov o jeho trestnoprávne postihnuteľnom konaní, zabránenie mu v jeho pokračovaní a minimalizácia spôsobených škôd.

Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze sp.zn. III. ÚS 597/99 zo dňa 22.06.2000 konštatoval, že je neprípustným, ak sa konanie štátu stáva súčasťou skutkového deja, celej postupnosti úkonov, z ktorých sa trestná činnosť skladá, teda je neprípustný taký zásah štátu do skutkového deja, ktorý vo svojej komplexnosti tvorí trestný čin resp. taký podiel štátu na konaní osoby, ktorého dôsledkom je trestná kvalifikácia tohto konania.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že hoci si obžalovaný od I. D. zadovážoval pervitín, toto zadovážovanie nebolo nijako pravidelné či vopred dohodnuté keď uvažíme, že prvotná informácia o existencii obžalovaného od I. D. poskytnutá príslušníkom PZ sa datuje na prelom rokov 2011 a 2012 a podľa vyjadrenia I. D. si obžalovaný takto od svedkyne pervitín zadovážil celkom 5-10 krát. Za tejto situácie potom nemožno prijať záver, že obžalovaný rozhodnutie spáchať trestný čin - zadovážiť si pervitín - prijal sám ešte predtým, ako mu I. D. tento ponúkla v poslednom prípade a keby aj áno, určite nemal záujem o také množstvo pervitínu, s akým bol zadržaný, čomu nasvedčuje nielen jeho výpoveď a výpoveď I. D., ale i skutočnosť, že mal pri zadržení pri sebe len cca 400,- Eur, pričom hodnota zadržaného množstva pervitínu na čiernom trhu bola podstatne vyššia, a to minimálne cca 2.900,- Eur (podľa obžaloby).

Dôležitou skutočnosťou je v tomto prípade i fakt, že iniciatívu na spáchanie trestného činu prevzali príslušníci PZ, ktorí žiadali I. D., aby drogy obžalovanému ponúkla predpokladajúc, že tento ich neodmietne, avšak príslušníci PZ nenechali dej plynúť bez zásahu a nielenže drogy obžalovanému „ponúkli“ cestou I. D., ale trvali tiež na tom, aby ich množstvo bolo najmenej 50g, pričom o skutočnom množstve drogy obžalovaný nemal vedieť. Takáto ingerencia príslušníkov PZ do skutkového deja je neprípustná a podľa názoru súdu presahuje rámec skrytej reakcie polície a dostáva sa do sféry policajnej provokácie. Pokiaľ je tento záver súdu správny a súd je presvedčený že áno, potom obžalovaného nie je možné uznať vinným ani v časti jeho konania, t.j. aplikujúc nižšiu právnu kvalifikáciu predpokladajúc, že ak by policajnej provokácie nebolo, zadovážil by si „len“ 1-2 kubíky pervitínu.

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak a) nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citované ustanovenie sa aplikuje v prípade, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd ustálil, že v danom prípade bol skutok vyprovokovaný políciou, teda išlo o policajnú provokáciu a nie len o skrytú reakciu polície na inak trestné konanie obžalovaného, a teda o skutku nie je možné konštatovať, že sa stal.

Pokiaľ ide o veci vydané resp. zaistené v trestnom konaní, o týchto súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnom skončení konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.